

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ 2008 – ΠΙΟ ΕΠΙΚΑΙΡΟ ΑΠΟ ΠΟΤΕ!

35 χρόνια μετά το Νοέμβρη του '73, πολύ προσπαθούν να μας πείσουν ότι λίγα έχουν μείνει από τη φλόγα εκείνης της εξέγερσης. Η γενιά του Πολυτεχνείου σιγά-σιγά αποστρατεύεται, οι φορτίσεις της μεταπολίτευσης υποχωρούν, ενώ ο τότε ριζοσπαστισμός μπορεί να φαντάζει ντεμοντέ στην Ελλάδα του εκσυγχρονισμού και των μεταρρυθμίσεων.

ΝΑ ΕΙΣΒΑΛΕΙ ΞΑΝΑ Ο ΛΑΟΣ ΣΤΟ ΠΡΟΣΚΗΝΙΟ

Μόνο που ο Νοέμβρης δεν είναι απλώς ένα ιστορικό γεγονός, ένα σημείο στο παρελθόν που πέρασε ανεπιστρεπτή. Άνοιξε ένα ρήγμα μέσα στο ιστορικό γίνεσθαι της Ελλάδας, που ακόμη δεν έχει κλείσει, **αποτέλεσε μια κορυφαία στιγμή εισβολής των λαϊκών μαζών στο προσκήνιο και προβολής της απαίτησης για μια άλλη κοινωνική πραγματικότητα που παραμένει ακόμη ενεργή.** Άλλωστε όσοι προσπάθησαν να πείσουν για το αντίθετο κάθε φορά διαψευστήκαν από την ίδια τη πραγματικότητα.

Γιατί φέτος ο Νοέμβρης δείχνει περισσότερο επίκαιρος παρά ποτέ! Ζει ξανά μέσα στις μεγάλες εκρήξεις της ελπίδας που σημάδεψαν του περασμένους μήνες τον τόπο μας. Ο Νοέμβρης ζει στο μεγάλο ξεσηκωμό των φοιτητών ενάντια στο Άρθρο 16, το νόμο πλαίσιο, στις προσπάθειες για ιδιωτικοποίηση της παιδείας, πειθάρχηση την νεολαίας και την κατάργηση των εργασιακών της δικαιωμάτων. **Ο Νοέμβρης ζει στις περσινές απεργίες για το ασφαλιστικό, στο απεργιακό κύμα του φθινοπώρου, στις διεκδικήσεις των εργαζομένων για κατάργηση της προσωρινότητας, της ευελιξίας και της αβεβαιότητας στην εργασία, στο αίτημα για αυξήσεις ώστε την διαφαινόμενη χρηματοπιστωτική κρίση να την πληρώσουν αυτοί που τη δημιούργησαν και όχι να φορτωθεί στις πλάτες των εργαζομένων.**

Ο Νοέμβρης ζει μέσα από την ελπίδα που ξεπροβάλλει και στη κεντρική πολιτική σκηνή όπου για πρώτη φορά μετά από δεκαετίες η Αριστερά στο σύνολό της καταγράφει διψήφιο φως και ελπίδα, που δύσκολα θα ξαναμαζευτεί στους μονόδρομους των επιλογών του κεφαλαίου. Ταυτόχρονα, ο Νοέμβρης συναντιέται με τα μηνύματα ελπίδας από όλο τον κόσμο, με τη συνεχιζόμενη αντίσταση του Ιρακινού λαού, με τον ηρωικό αγώνα των Παλαιστινίων, με τον άνεμο της αλλαγής στην Λατινική Αμερική που υψώνει το ανάστημά της στους πλανητάρχες. Με τις ολοένα και αυξανόμενες ανιστάσεις στην Ευρώπη το τσαλαπάτημα της ευρωσυνθήκης, την χρεοκοπία του Μάαστριχτ και του συμφώνου σταθερότητας. Ο Νοέμβρης θα ξαναδείξει το νόημά του στους αγώνες που θα δώσει ο ελληνικός λαός το επόμενο διάστημα, ενάντια στη λιτότητα, στις άγριες εργασιακές σχέσεις που ετοιμάζουν σε ΔΕΚΟ και τράπεζες, στις ιδιωτικοποιήσεις, στην κατάργηση της δημόσιας εκπαίδευσης.

ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΚΑΙ ΑΝΑΤΡΕΠΤΙΚΗ

Το σίγουρο είναι ότι ο Νοέμβρης δεν χωράει σήμερα ούτε στην δεξιά μετάλλαξη του ΠΑΣΟΚ και σε ότι βίωσαν οι εργαζόμενοι όταν ήταν στη κυβέρνηση, ούτε στις τοποθετήσεις του για ήπιο καπιταλισμό που μας λείπει σήμερα σαν αντιπολίτευση. Ο Νοέμβρης δεν χωράει ούτε στην προσπάθεια του Συνασπισμού να βρεθεί στα ηνία της διαχείρισης της εξουσίας με ένα αντινεοφιλελεύθερο πρόγραμμα που εξαντλείται πριν καν ακόμα εφαρμοστεί όταν καταρρέουν οι νεοφιλελεύθερες συνταγές παγκοσμίως. Ο Νοέμβρης δεν χωράει ούτε στο σεχταρισμό και τον ανέξοδο βερμπαλισμό του ΚΚΕ που αρέσκεται είναι να στρέφονται της γης οι απογοητευμένοι ως ψηφοφόροι του στις κάλπες αποδυναμώνοντας ταυτόχρονα κθε ευκαιρία για νικηφόρους αγώνες. **Ο Νοέμβρης ανασαίνει στην προοπτική μιας άλλης Αριστεράς, ανεξάρτητης, αντικαπιταλιστικής!**

Όσο θα υπάρχουν κινήματα που θα ανατρέπουν σχεδιασμούς και μια αριστερά ανεξάρτητη, ριζοσπαστική, επικίνδυνη για το κεφάλαιο και τους εκφραστές του ...

... τόσο ο Νοέμβρης δεν θα είναι μνήμη σε μουσείο, αλλά εικόνα από το μέλλον, στιγμή στο κόκκινο νήμα των αγώνων για μια άλλη κοινωνία.